RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

nr. 220.990 van 12 oktober 2012
in de zaak A. 205.337/X-15.134.

In zake : Godelieve JANSSENS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves LOIX
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de gemeente ASSE
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
   kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
   Keizerslaan 3
   bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaat Michel van Dievoet
   kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
   Wolstraat 56
   bij wie woonplaats wordt gekozen
3. het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
   bijgestaan en vertegenwoordigd door
   advocaten Steve Ronse en Gilles Dewulf
   kantoor houdend te 8500 KORTRIJK
   President Kennedypark 6/24
   bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 juni 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

a. het besluit van 20 december 2011 van de gemeenteraad van Asse houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Sport en Recreatie”,

b. het besluit van 8 maart 2012 van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende goedkeuring van het voormelde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 25 april 2012, en
c. de beslissing van 23 augustus 2010 van de afdeling Milieu-, Natuur en Energiebeleid, dienst Mer, "waarin wordt besloten dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is".

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

Met toepassing van artikel 90, § 1, vierde lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, is de zaak verwezen naar een kamer met drie leden.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 21 september 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaat Yves Loix verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Filip De Preter, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, advocaat Filip van Dievoet, die loco advocaat Michel van Dievoet verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Gilles Dewulf, die verschijnt voor de derde verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In de bindende bepaling 12 van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de gemeente Asse wordt aangaande de aanpak van zonevreemde recreatieve voorzieningen het volgende voorzien:

> "Voor volgende zonevreemde recreatieve voorzieningen wordt al dan niet op korte termijn een RUP opgemaakt om de voorzieningen in de huidige locatie te behouden en desgewenst uitbreiding te voorzien:
> - voetbalterreinen MCE Mazenzele in functie van behoud van de bestaande toestand, doch geen uitbreiding. Bij de opmaak van het RUP moet voorzien worden in een andere en volwaardige toegang naar de voetbalterreinen. Er moet een exploitatiestudie worden opgemaakt die mee geïntegreerd wordt in het RUP en waarin zowel de landbouwersbelangen als de recreatiebelangen worden verenigd;
> - voetbalterreinen Voorwaarts Mollem eventueel gekoppeld aan uitbreidingsbehoeften;
> - voetbalterrein SE Asbeek voor het behoud van de bestaande toestand;
> - voetbalterreinen VC Asse-ter-Heide in de Groenstraat in functie van het behoud van de bestaande toestand, gekoppeld aan een verbetering van de infrastructuur".

Op 2 juni 2008 beslist het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Asse in uitvoering van deze bindende bepaling een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (hierna: gemeentelijk RUP) "Sport en Recreatie" op te maken.

4. Er wordt een ontwerp van gemeentelijk RUP opgesteld, bestaande uit 10 deelplannen: "Louwijn", "Manege Mollem", "Manege Neerzellik", "Relegem", "Elshout", "Asse-Terheide", "Bekkerzeel", "Mazenzele", "Mollem" en "Waarbeek".

Blijkens de toelichtingsnota wil het deelRUP 9 "Mollem" een aangepast bestemmingskader bieden aan de voetbalterreinen van VW Mollem en wordt het deelRUP opgemaakt in functie van het behoud en de

uitbreidingsbehoeften van de voetbalclub (bijkomend voetbalveld, statribune en parkeerterrein).

De huidige site voor sport en recreatie van Mollem, gelegen aan Kouter te Asse, is nabij de kern van Mollem gelegen. De site bevat twee voetbalvelden, een beperkte parking, kleedruimtes en tribunes. De gronden zijn rechtstreeks via Kouter toegankelijk en sluiten aan op weiland en bosfragmenten.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het plangebied van het deelRUP 9 gedeeltelijk gelegen in agrarisch gebied en gedeeltelijk in recreatiegebied.

5. De gemeente Asse dient bij de dienst Mer een screeningsdossier in met het oog op het onderzoek naar de plan-MER-plicht.

Op 23 augustus 2010 brengt de dienst Mer de -derde bestreden- beslissing ter kennis.

6. Op 9 december 2010 vindt de plenaire vergadering plaats over het voorontwerp van gemeentelijk RUP.

7. Op 26 april 2011 wordt het ontwerp van gemeentelijk RUP "Sport en Recreatie" met onteigeningsplan voorlopig vastgesteld door de gemeenteraad van Asse.

8. De verzoekster is eigenares van gronden onmiddellijk palend aan en gelegen in het plangebied. Een deel van haar eigendom is opgenomen in het onteigeningsplan.

9. Tijdens het openbaar onderzoek over het ontwerpplan, georganiseerd van 23 mei 2011 tot en met 22 juli 2011, worden met betrekking tot het deelRUP 9 "Mollem" twee bezwaarschriften ingediend, waaronder één door de verzoekster. In haar bezwaarschrift vraagt de verzoekster een woonbestemming te voorzien voor haar eigendom langsheen de Kouter voor een strook van 50 m.

10. De Gecoro van de gemeente Asse vergadert op 3 en 6 oktober 2011 over het plandossier en adviseert enerzijds de ingediende bezwaren met betrekking tot het deelRUP 9 ongegrond te bevinden, en anderzijds de "overdreven" bouwoppervlakte aan te passen overeenkomstig de reële behoeften van de club.

11. Bij het eerste bestreden besluit van 20 december 2011 stelt de gemeenteraad van Asse het gemeentelijk RUP "Sport en Recreatie", met uitsluiting van de deelRUP's 6 "Asse-Terheide" en 10 "Waarbeek", samen met het onteigeningsplan, definitief vast.

In dit besluit wordt onder meer het volgende gesteld:

> "Overwegende dat in de aangepast versie rekening wordt gehouden met een vermindering van de bebouwbare oppervlakten in de deelrups Mollem, Elshout en Mazenzele en dat die herberekening op reële behoeften is gesteund en verwerkt is in de desbetreffende toelichtingsnota's;
>
> Overwegende dat er aanleiding bestaat om de bestaande onteigeningsplannen opgemaakt voor het RUP Mazenzele, Elshout en Mollem meer bepaald de onteigening tot inbuffering van de voetbalvelden aan te passen;
>
> Overwegende dat die last naar de aanpalende eigendommen wordt verschoven;
>
> Overwegende dat deze inbuffering in feite grotendeels is gerealiseerd door tuinaanplantingen en bestaande boomgaarden;
>
> Gelet op de toezeggingen van vele aangelanden tijdens de hoorzittingen om deze groenbeplanting in hun tuin te behouden en verder te ontwikkelen;
>
> Overwegende dat het niet opportuun is om deze last op de aangelanden met een onteigening te hypothekeren".

12. Bij het tweede bestreden besluit van 8 maart 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant het voormelde gemeentelijk RUP "Sport en Recreatie", bestaande uit een toelichtingsnota, het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften, goed, met uitsluiting van:

- wat betreft het deelRUP 1 "Louwijn": de aanduidingen van zonevreemde woningen en weekendverblijven op het grafisch plan,
- wat betreft het deelRUP 3 "Manege Neerzellik": het woorddeel "-en" in het woord ééngezinswoningen in het geheel van de voorschriften, zodat duidelijk gesteld wordt dat het hier wel degelijk om een ééngezinswoning gaat.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Ten aanzien van het derde bestreden besluit

13. In haar nota werpt de derde verwerende partij op dat het beroep onontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de derde bestreden beslissing. Deze beslissing is een louter voorbereidende handeling, die noch bindend is voor de plannende overheid, noch haar beoordelingsbevoegdheid beperkt. Teneinde haar stelling te ondersteunen, verwijst de derde verwerende partij naar de definiëring van de term milieueffectrapportage in artikel 4.1.1, 1° DABM en naar de parlementaire voorbereiding van dit artikel.

14. Uit artikel 4.2.3, §3 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM) volgt op het eerste gezicht dat naargelang het resultaat van de screening in geval van niet van rechtswege MER-plichtige plannen al dan niet wordt besloten tot een plan-MER-plicht. De verzoekster voert onder meer aan dat de screeningsbeslissing van de dienst Mer dat het betrokken gemeentelijk RUP geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben, onwettig is, zodat het gemeentelijk RUP in principe had moeten worden onderworpen aan een milieueffectenrapportage. De gebeurlijke gegrondheid van deze argumentatie van de verzoekster vitieert de daarop gesteunde en aangevochten planbesluitvorming. Als onontbeerlijke grondslag voor die laatste besluitvorming, kan de screeningsbeslissing van de dienst Mer in de gegeven omstandigheden mede worden vernietigd.

De exceptie wordt verworpen.

Overige excepties

15. De eerste en de tweede verwerende partij werpen op dat de verzoekster slechts belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen in zoverre deze betrekking hebben op het deelRUP 9 “Mollem” en dat de beperking van een eventuele nietigverklaring van het gemeentelijk RUP tot dit deelplan het overige plangebied niet aantast.

Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over deze exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over de voormelde exceptie dringt zich immers slechts op indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn, hetgeen te dezen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

16. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van de middelen

1. Eerste middel

Standpunt van de partijen

17. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van de artikelen 4.2.6, §1, 5° en 4.2.3 DABM, van de materiële motiveringsverplichting en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, alsook van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de motiveringswet).

In een eerste onderdeel van het middel doet de verzoekster gelden dat de screeningsnota onzorgvuldig werd opgemaakt, dat wordt uitgegaan van foutieve veronderstellingen en dat volledig abstractie wordt gemaakt van de mogelijke gevolgen voor haar woning.

Meer specifiek met betrekking tot de discipline “geluid” stelt de verzoekster dat er verkeerdelijk wordt van uitgegaan dat de woningen die nabij

het plangebied gelegen zijn, zich allen aan de overzijde van de Kouter bevinden, terwijl haar woning aan dezelfde zijde van de Kouter gelegen is. Daarenboven is het geenszins zeker dat de dichtstbijzijnde woning zich slechts op 50 m van de zone voor bebouwing zal bevinden, nu de stedenbouwkundige voorschriften bij het gemeentelijk RUP niet specifiek bepalen waar deze zone gelegen is, en in theorie de volledige oranje zone (bestemmingsvoorschrift 3.1 Zone voor sport en spel) voor bebouwing in aanmerking kan komen. De woning van de verzoekster is op slechts enkele meters van de bebouwbare zone zoals omschreven in het voorschrift 3.1 gelegen. Ook werd geen afdoende rekening gehouden met het gegeven dat de activiteiten in belangrijke mate 's avonds en in het weekend plaatsvinden. Daarnaast worden de gevolgen van de komst van een parking voor 142 wagens vlak naast de woning van de verzoekster volledig buiten beschouwing gelaten. Evenmin wordt nagegaan of de buffer die voorzien wordt afdoende is om de hinder op het vlak van geluid ingevolge het gebruik van de sportinfrastructuur en de parking te voorkomen. De nota spreekt zichzelf tegen waar ze enerzijds stelt dat het gemeentelijk RUP "geen bijkomende geluidsbelasting met zich mee zal brengen" en anderzijds poneert dat de "belangrijkste geluidstoename" zich in het weekend zal voordoen. De verzoekster voert aan dat de nota kennelijk onzorgvuldig werd opgesteld en dat de analyse dat er "geen bijkomende geluidsbelasting" zal zijn, kennelijk foutief is. Het derde bestreden besluit stelt ten onrechte dat het screeningsdossier "de nodige informatie over het voorgenomen plan (bevat) en de relevante milieudisciplines op voldoende wijze (heeft) besproken". De verzoekster meent dat de geluidsimpact van het gemeentelijk RUP voor haar allerminst neutraal zal blijven.

Wat de discipline "mens en ruimte" betreft wordt in het onderdeel "wonen en voorzieningen verwant aan het wonen" evenzeer uitgegaan van foutieve gegevens. Vooreerst blijkt noch uit het grafisch plan, noch uit het kadasterplan of enig ander plan waar de twee woningen waarvan sprake gelegen zouden zijn. Voor zover vastgesteld wordt dat deze woningen gelegen zouden zijn aan de "zone voor speelweide", doet de verzoekster gelden dat er geen dergelijke zone terug te vinden is op het grafisch plan. Nochtans wordt de impact op de discipline mens en ruimte uitgaande van deze gegevens beoordeeld. Ook op

het vlak van mobiliteit is de beoordeling gebeurd op basis van onjuiste of onvolledige gegevens. Er wordt expliciet gesteld dat er geen telgegevens met betrekking tot het huidig aandeel autoverkeer op de wegenis van de Kouter voorhanden zijn. Daarenboven wordt uitgegaan van de veronderstelling dat zich op het vlak van parkeergelegenheid geen hinder zal voordoen aangezien op piekmomenten geparkeerd kan worden in de zone voor speelweide, terwijl het gemeentelijk RUP geen dergelijke zone voorziet. In de stedenbouwkundige voorschriften wordt overigens expliciet gesteld dat uitsluitend in de parkeerzone geparkeerd kan worden.

Aangezien de uitgangspunten en gegevens die in de screeningsnota gehanteerd worden kennelijk onjuist of minstens onvolledig zijn, is het evident dat de conclusies op het vlak van geluid, mens en ruimte en andere vormen van hinder of milieueffecten niet behouden kunnen worden.

Voorts voert de verzoekster aan dat “los van het voorgaande” minstens dient te worden vastgesteld dat ten onrechte geen studie werd gemaakt van de effecten die het plan specifiek ten aanzien van haar zal hebben. Haar woning, en het feit dat deze paalt aan het plangebied, wordt immers volledig buiten beschouwing gelaten.

Met betrekking tot het eerste middelonderdeel doet de verzoekster ten slotte nog gelden dat bij het nemen van de derde bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met alle relevante informatie, vermits sommige adviesverlenende instanties niet de tijd kregen om advies te verlenen. Ze verwijst naar het advies van 25 juni 2010 van de dienst Begeleiding Gebiedsgerichte Planningsprocessen, waarin gesteld wordt dat deze instanties “omwille van tijdsgebrek, de screeningsnota’s niet ten gronde heeft kunnen doornemen”. Tevens wijst ze er op dat in het advies van LNE expliciete voorwaarden werden opgenomen met betrekking tot de mogelijke lichthinder. De verzoekster leidt hieruit af dat de plaatsing van de lichtmasten essentieel was voor LNE om te concluderen dat er geen sprake is van onaanvaardbare milieueffecten. In de nota wordt in dit opzicht foutief gesteld dat de stedenbouwkundige voorschriften “voorzien dat bij de inplanting … van de verlichtingselementen … rekening dient te worden gehouden met de privacy en het comfort van de

omwonenden", aangezien de voorschriften expliciet toelaten dat de lichtmasten "overal" in de volledige zone 3.1 voor sport en spel kunnen geplaatst worden.

De verzoekster besluit dat de derde bestreden beslissing niet gebaseerd is op juiste en volledige gegevens en in die zin niet afdoende materieel gemotiveerd is. Nu deze beslissing onzorgvuldig en derhalve onwettig is, diende overeenkomstig artikel 4.2.3 DABM een plan-MER te worden opgesteld.

In een tweede onderdeel van het middel voert de verzoekster aan dat de derde bestreden beslissing niet afdoende formeel gemotiveerd wordt en beperkt is tot zeer algemene stellingen. Er wordt op geen enkele wijze besproken of er al dan niet sprake is van significante effecten. Gelet op de tegenstrijdigheden, onzorgvuldigheden en fouten in de screeningsnota volstaat het niet hiernaar te verwijzen. Evenmin wordt gemotiveerd op basis waarvan de dienst Mer van oordeel is dat geen MER-plicht voorhanden is. Het loutere feit dat het dossier en het gevoerde onderzoek volledig zouden zijn, kan bezwaarlijk volstaan om vast te stellen dat geen MER nodig is. Verder wordt niet geconcretiseerd op welk artikel de beslissing is gebaseerd. De derde bestreden beslissing is volgens de verzoekster dan ook onwettig wegens een manifest gebrek aan formele motivering, zowel in feite als in rechte. Ingevolge deze onwettigheid moeten ook de eerste en de tweede bestreden beslissing als onwettig worden aanzien.

18. De eerste verwerende partij antwoordt dat de dienst Mer ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikt, zodat de Raad van State de derde bestreden beslissing enkel kan controleren op haar wettigheid, en zich daarbij niet in de plaats mag stellen van de dienst Mer. Ze wijst er op dat de derde bestreden beslissing chronologisch voor de voorlopige en definitieve vaststelling van het gemeentelijk RUP komt, zodat bij de beoordeling van het middel enkel rekening kan worden gehouden met de versie van het gemeentelijk RUP zoals die opgenomen was in de screeningsnota. Daarnaast doet ze gelden dat de screeningsnota niet moet opgevat worden als een "mini-MER" en dus niet de ambitie heeft een volledig en gedetailleerd overzicht te geven van de impact inzake geluid, licht en parkeren. De eerste verwerende partij gaat vervolgens meer concreet in op de door de verzoekster aangehaalde elementen en adviezen.

Ten slotte stelt ze dat de dienst Mer de conclusie die in de screeningsnota vervat zit, heeft onderschreven, zodat deze screeningsnota deel uitmaakt van de motivering van de derde bestreden beslissing.

19. De tweede verwerende partij stelt vooreerst dat de formele motiveringsplicht niet van toepassing is op de derde bestreden beslissing. Daarnaast voert ze aan dat de verzoekster vanuit een verkeerde premisse vertrekt, namelijk dat het uiteindelijk goedgekeurde gemeentelijk RUP werd beschreven in de screeningsnota en beoordeeld door de dienst Mer. Dit is niet het geval, aangezien in de screeningsnota wordt vertrokken van een ruimer plangebied waarbij eveneens een zone voor speelweide en een zone voor bebouwing werden voorzien. Verder gaat ook de tweede verwerende partij meer concreet in op de door de verzoekster aangehaalde elementen uit de screeningsnota en doet ze gelden dat uit de screeningsnota en de aanvullende nota blijkt dat aan de criteria om ontheffing te verlenen, is voldaan, zodat de dienst Mer terecht heeft besloten dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

20. Ook de derde verwerende partij gaat zeer concreet in op de door de verzoekster aangehaalde "'manifest foutieve, onvolledige en tegenstrijdige' informatie" en besluit dat deze onbestaande zijn. Verder doet ze gelden dat ze haar beslissing uiteraard mag baseren op de stukken die tot het screeningsdossier behoren en waarin zeer nauwkeurig wordt onderzocht wat de te verwachten milieueffecten zijn, en of deze effecten de opmaak van een plan-MER vereisen. De vraag naar de significante effecten wordt aldus geenszins uit de weg gegaan. Ook de stelling als zou er in de derde bestreden beslissing geen melding worden gemaakt van de elementen op grond waarvan de dienst Mer van oordeel is dat er geen plan-MER nodig is, mist feitelijke grondslag. In de derde bestreden beslissing wordt immers verwezen naar het gehele screeningsdossier, de nota betreffende de behandeling van de adviezen in het kader van het onderzoek tot milieueffectrapportage en de uitgebrachte adviezen. Op basis van al deze documenten wordt er besloten dat het voorgenomen plan geen milieueffecten zal teweegbrengen die de opmaak van een plan-MER verantwoorden. Ten slotte voert ze aan dat het evident is dat de derde bestreden beslissing werd genomen op

basis van artikel 4.2.6, §2 DABM, hetgeen ook in deze beslissing wordt aangegeven.

Beoordeling

Eerste onderdeel

21. De Raad van State is niet bevoegd zijn beoordeling wat betreft de MER-screening in de plaats te stellen van die van de dienst Mer. In de uitoefening van de hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd na te gaan of de dienst Mer op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen beslissen, te dezen dat "het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is".

22. Wat de discipline geluid betreft, meent de verzoekster dat in de screeningsnota wordt uitgegaan van onjuiste feitelijke gegevens met betrekking tot de in nabijheid van het plangebied aanwezige bebouwing. Met de verwerende partijen lijkt te moeten worden vastgesteld dat de verzoekster de door haar geciteerde passage verkeerd leest en dat hierin niet staat dat de woningen die nabij het plangebied gelegen zijn, zich allen aan de overzijde van de Kouter bevinden. De betrokken passage luidt immers als volgt:

> "De dichtstbijzijnde woningen zijn gelegen op ca. 50m van de te herstructureren en/of nieuw in te richten voetbalvelden. Echter wordt de grootste geluidsimpact komende van het recreatiegebied verwacht in de zone van de bebouwing ten behoeve van de sport- en spelvoorzieningen (kantine, kleedkamers, sanitair ed.). De dichtstbijzijnde woningen bevinden zich hier eveneens op ca. 50m van de grafisch aangeduide 'zone voor bebouwing', echter allen aan de overkant van de wegenis 'Kouter'".

De verzoekster voert verder aan dat in het definitieve gemeentelijk RUP geen sprake meer is van een "Zone voor bebouwing" zodat de volledige oranje zone in aanmerking komt voor bebouwing, maar ziet hierbij prima facie over het hoofd dat deze "Zone voor bebouwing" wel voorzien was in het ontwerpplan ten tijde van het opstellen van de screeningsnota. In casu werd

het gemeentelijk RUP aangepast naar aanleiding van de tijdens het openbaar onderzoek uitgebrachte adviezen en bezwaren, waardoor het plangebied beperkt werd en onder meer de "Zone voor speelweide" alsook de overdruk "Zone voor bebouwing" werden weggelaten. De zone van het plangebied die het dichtst bij de woning van de verzoekster gelegen is, heeft een overdruk als "Zone voor parkeren". Blijkens de stedenbouwkundige voorschriften kan deze zone aangewend worden voor toegangswegen, pleinfunctie, circulatieruimte, parkeervoorzieningen en groenvoorzieningen. De verzoekster toont dan ook op het eerste gezicht niet aan dat als gevolg van de aanpassing van het gemeentelijk RUP de vaststelling in de screeningsnota dat de dichtstbijzijnde woningen -en meer bepaald haar eigen woning- op ca. 50 m van de op te richten bebouwing gelegen zijn feitelijk onjuist is, zodat evenmin blijkt dat de MER-screening op onjuiste feitelijke gegevens is gebaseerd en de beslissing van de dienst Mer foutief is wat de mogelijk aanzienlijke milieugevolgen betreft.

Verder voert de verzoekster in dit verband nog aan dat onvoldoende rekening wordt gehouden met de komst van een parking voor 142 wagens naast haar woning en dat niet blijkt of de buffer die voorzien wordt afdoende is om de hinder te voorkomen. Uit de screeningsnota komt duidelijk naar voor dat de thans bestaande zonevreemde recreatie leidt tot periodische parkeerproblemen. Verder blijkt uit deze nota dat de inrichting van het gebied geen bijkomende geluidsbelasting met zich mee zal brengen, aangezien het hier gaat om lokale, reeds bestaande voorzieningen met de uitbreiding van één voetbalveld. Verder blijkt ook dat de belangrijkste geluidstoename ten gevolge van de voetbalactiviteiten zal plaatsvinden in het weekend tijdens wedstrijden.

Het lijkt niet tegenstrijdig te zijn enerzijds te overwegen dat er, gelet op de bestaande toestand, geen bijkomende geluidsbelasting zal zijn en anderzijds dat de geluidstoename in het weekend tijdens wedstrijden optreedt.

Wat de buffer betreft, wordt deze niet alleen in de screeningsnota beschreven, maar zijn er ook specifieke stedenbouwkundige voorschriften voorzien. De verzoekster beperkt zich ertoe te stellen dat "op geen enkele wijze nagegaan wordt of de buffer die voorzien wordt afdoende is om de hinder op het vlak van geluid ingevolge het gebruik van de sportinfrastructuur en de parking te voorkomen". Ook hier kan gewezen worden op de bestaande

toestand en op de vaststelling in de screeningsnota dat "(b)ij het behoud van de bestaande functies en de voorziene uitbreiding (…) er bufferzones omheen het recreatiegebied (worden) voorzien en (…) de zones voor bebouwing en parkeren een afbakening (krijgen)".

De verzoekster toont met haar algemene opmerkingen op het eerste gezicht niet aan dat de screeningsnota op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze tot de conclusie komt dat er geen sprake zal zijn van een aanzienlijk milieueffect wat de geluidsimpact betreft.

23. Met betrekking tot de discipline mens en ruimte, viseert de verzoekster de volgende bepaling:

> "Zoals eerder vermeld sluit het recreatiegebied aan bij de dorpskern van Mollem. Aan de begrenzing van het deelRUP zijn twee woningen gelegen met bijhorende achtertuinen. Deze tuinzones worden voornamelijk begrensd door de 'zone voor speelweide'. Aan de overzijde van de wegenis Kouter komen verschillende wijkontwikkelingen voor, samen met de begraafplaats van het dorp".

De verzoekster stelt niet te weten over welke twee woningen het in voormelde passage gaat. Uit de bij de screeningsnota gevoegde kaarten blijkt nochtans dat er aan weerskanten van de "Zone voor speelweide" een woning met achtertuin gesitueerd is: enerzijds de woning van de verzoekster en anderzijds een woning aan de andere zijde van deze zone, richting de dorpskern van Mollem. Zoals reeds gesteld, werd de "Zone voor speelweide" echter weggelaten bij het definitief vastgestelde gemeentelijk RUP. Zodoende lijkt er geen sprake te zijn van foutieve gegevens.

Daarnaast meent de verzoekster dat er met betrekking tot het aspect mobiliteit werd uitgegaan van onvolledige gegevens, nu de screeningsnota erkent dat het aandeel autoverkeer dat voorkomt op de Kouter niet gekend is.

In de screeningsnota wordt dienaangaande het volgende gesteld:

> "(…) Op basis van theoretische kencijfers wordt de parkeerbehoefte voor het toekomstige recreatiegebied geschat tussen minimaal 76 parkeerplaatsen en maximaal 158 parkeerplaatsen (kencijfers CROW ASVV 2004). Deze theoretische aanname betekent niet dat het lokale recreatiegebied steeds het maximale aantal wagens zal aantrekken. De bijkomende verkeersgeneratie zal slechts bij (piek)momenten voorkomen

(bij aanvang en einde van de activiteiten). Het huidige aandeel autoverkeer dat voorkomt op de wegenis van de Kouter is niet gekend (geen telgegevens aanwezig)".

Het enkele feit dat wordt uitgegaan van theoretische kencijfers toont prima facie niet aan dat er sprake is van een kennelijk onredelijke of onzorgvuldige beoordeling.

In zoverre in de screeningsnota nog werd uitgegaan van de mogelijkheid om op piekmomenten te parkeren in de "Zone voor speelweide", terwijl deze zone in het definitief vastgestelde gemeentelijk RUP niet behouden werd, kan verwezen worden naar de volgende passage uit de screeningsnota:

> "De huidige parking biedt slechts ruimte aan ca. 12 parkeerplaatsen en zou bij de uitbreiding ongeveer 110 parkeerplaatsen bevatten voor dagelijks gebruik (permanente parking).
> (...)
> Om de wisselwerking tussen het recreatiegebied en de dorpskern van Mollem te versterken wordt er een speelweide ingericht tussen beide ruimtelijke elementen. Deze speelweide wordt beoogd voor de buurtwerking. Deze speelweide wordt voorzien met een (gedeeltelijk) dubbelgebruik als 'niet dagelijkse' of periodieke parking. De speelweide vormt een toegankelijk en kindvriendelijk overgangsgebied wanneer er niet geparkeerd wordt bij uitzonderlijke evenementen. Deze tijdelijke en 'niet dagelijkse' parkeerbehoefte kan voortkomen vanuit:
> * het eigenlijke recreatiegebied tijdens belangrijke voetbaltornooien;
> * de begraafplaats van Mollem tijdens bijvoorbeeld Allerheiligen;
> * specifieke organisaties van de nabijgelegen Manege;
> * ten behoeve van de gemeentelijke feestzaal tijdens specifieke gebeurtenissen;
> Deze tijdelijke parkeerbehoeften zullen steeds een uitzondering zijn op de normale werking van de verschillende organisaties. Als verharding van de 'niet-dagelijkse' parkeervoorzieningen mogen uitsluitend grasverhardingen toegepast worden om de functie als speelweide niet te ontkrachten".

Hieruit blijkt dat de thans weggelaten "Zone voor speelweide" slechts zou gebruikt worden als "'niet dagelijkse' of periodieke parking" om "bij uitzonderlijke evenementen" te voldoen aan een "tijdelijke en 'niet dagelijkse' parkeerbehoefte". Uit de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften van de "Zone voor parkeren (overdruk)" van het definitief vastgestelde gemeentelijk RUP blijkt dat een capaciteit van maximaal 142 parkeerplaatsen wordt vooropgesteld.

Bijgevolg lijkt de verzoekster niet bijgetreden te kunnen worden waar zij stelt dat "de uitgangspunten en gegevens die in de screeningsnota gehanteerd worden kennelijk onjuist, minstens onvolledig zijn" en "dat de conclusies op het vlak van geluid, mens en ruimte en andere vormen van hinder of milieueffecten niet weerhouden kunnen worden".

24. Verder haalt de verzoekster nog aan dat "sommige adviesverlenende instanties niet de tijd kregen om advies te verlenen" of "niet de moeite genomen hebben om de screeningsnota ten gronde door te nemen".

Het feit dat de dienst Begeleiding Gebiedsgerichte Planprocessen zich verontschuldigt omdat zij, omwille van tijdsgebrek, de screeningsnota's niet ten gronde heeft kunnen doornemen, betekent nog niet dat zij niet de tijd heeft gekregen om advies te verlenen.

In zoverre het departement Leefmilieu, Natuur en Energie (hierna: departement LNE) in haar advies van 15 juni 2010 stelt "nog (te willen) wijzen op het belang van een juiste plaatsing van de verlichting rond de terreinen om lichthinder zoveel mogelijk te beperken", kan daaruit op het eerste gezicht, anders dan de verzoekster dat ziet, niet afgeleid worden dat "(d)e plaatsing van de lichtmasten (…) met andere woorden essentieel (was) voor LNE om te concluderen dat geen sprake is van onaanvaardbare milieueffecten". Bovendien blijkt uit de stedenbouwkundige voorschriften van het definitief vastgestelde gemeentelijk RUP dat het plaatsen van verlichting overal in de "Zone voor sport en spel" is toegelaten in functie van de veiligheid en het gebruik van de zone en dat er "(b)ij de inplanting en de keuze van de verlichtingselementen (lichtsterkte en straalrichting) (…) rekening (dient) gehouden te worden met de privacy van de omwonenden".

De verzoekster slaagt er dan ook op het eerste gezicht niet in aan te tonen dat het besluit van de dienst Mer feitelijk onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn wat de beoordeling van mogelijke aanzienlijke milieueffecten betreft en dat een plan-MER diende opgemaakt te worden.

Het eerste onderdeel van het middel is niet ernstig.

Tweede onderdeel

25. Op het eerste gezicht moet worden vastgesteld dat de verzoekster geen belang heeft bij dit middelonderdeel dat gebaseerd is op een schending van de formele motiveringsplicht. De verzoekster kent immers de motieven van het derde bestreden besluit, aangezien dit besluit gebaseerd is op het screeningsdossier dat door de verzoekster in het eerste middelonderdeel uitvoerig wordt bekritiseerd. Derhalve lijkt zij zich niet op nuttige wijze te kunnen beroepen op een miskenning van de formele motiveringsplicht.

De verzoekster geeft evenmin aan op welke wijze zij in haar belangen is geschaad door het niet uitdrukkelijk vermelden van de normatieve bepalingen waarop het derde bestreden besluit is gesteund.

Het tweede middelonderdeel is niet ernstig.

26. Het eerste middel is niet ernstig.

2. Tweede middel

Standpunt van de partijen

27. Een tweede middel wordt afgeleid uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur "(d)oordat, uit de MERscreening en de ontheffingsbeslissing minimaal blijkt dat in de voorschriften een aantal voorwaarden moeten worden opgenomen om de impact en de hinder naar de omgeving toe te beperken; (t)erwijl, o.a. met betrekking tot de mobiliteit en de hinder ingevolge lichtinval geen voorschriften worden opgenomen die aan de mogelijke hinder op deze punten tegemoet kan komen".

De verzoekster zet uiteen dat uit de verschillende adviezen blijkt dat "een aantal van (de) geraadpleegde overheden inhoudelijke bemerkingen hadden bij het RUP" en "expliciete voorwaarden (hebben) opgelegd, waaraan naar hun mening voldaan moest worden om de milieueffecten van het MER te beperken". Zo werden in het advies van LNE "expliciete voorwaarden opgenomen, specifiek wat mogelijke lichthinder betreft" en was

"(d)e plaatsing van de lichtmasten (…) met andere woorden essentieel voor LNE om te concluderen dat geen sprake is van onaanvaardbare milieueffecten". De stedenbouwkundige voorschriften werden hieraan echter niet aangepast. Ook houden de stedenbouwkundige voorschriften geen rekening met de beoordeling van de effecten op het vlak van mobiliteit, aangezien in een maximaal aantal parkeerplaatsen van 142 werd voorzien, wat aanzienlijk minder is dan het maximaal benodigde aantal dat in de screeningsnota naar voor geschoven wordt. Daarenboven wordt in de screeningsnota uitgegaan van de mogelijkheid tot creatie van bijkomende parkeergelegenheden in de zone voor speelweide, terwijl deze zone niet terug te vinden is op het grafisch plan, noch in de stedenbouwkundige voorschriften. Nu blijkt dat tijdens het onderzoek naar de MER-plicht "meerdere essentiële voorwaarden (werden) gesteld aan de stedenbouwkundige voorschriften, om te vermijden dat zich onaanvaardbare/significante milieueffecten zouden voordoen" en dat aan deze vereisten niet werd tegemoet gekomen, meent de verzoekster dat er moet van uitgegaan worden dat er sprake zal zijn van significante effecten. Voorts werd ook in de derde bestreden beslissing een "suggestie" opgenomen met betrekking tot de parkeergelegenheden, waarin wordt gesteld dat kleinere parkeerzones overwogen kunnen worden om het plan te verbeteren. Ook hieraan werd bij het vaststellen van het gemeentelijk RUP op geen enkele wijze aandacht besteed. Door de stedenbouwkundige voorschriften niet aan te passen aan de voorwaarden die opgelegd werden door de adviserende instanties in het onderzoek naar de MER-plicht, "noch aan de uitgangspunten die in het kader daarvan gehanteerd werden", werd kennelijk onzorgvuldig tewerk gegaan. Het gemeentelijk RUP kon volgens de verzoekster dan ook niet goedgekeurd worden, zodat zowel de eerste als de tweede bestreden beslissing als onwettig aanzien moeten worden.

28. De eerste verwerende partij antwoordt dat de dienst LNE in het geheel niet heeft geadviseerd om de ontheffing van de plan-MER-plicht afhankelijk te maken van bijkomende maatregelen inzake lichthinder, maar enkel heeft gewezen op het belang van een juiste plaatsing van de verlichting, zoals reeds was aangegeven in het betrokken deelRUP. Het maximum van 142 parkeerplaatsen ligt tussen het minimum van 76 en maximum van 158, zoals

geraamd in de screeningsnota. Deze elementen hebben in het verdere verloop van de procedure overigens geen enkele verdere opmerking opgeleverd, ook niet van de verzoekster. Het middel mist volgens de eerste verwerende partij dan ook feitelijke grondslag.

29. De tweede verwerende partij verwijst met betrekking tot de problematiek van de lichthinder naar haar uiteenzetting bij het eerste middel en naar de stedenbouwkundige voorschriften, die uitdrukkelijk bepalen dat bij de inplanting van de lichtmasten rekening moet worden gehouden met de privacy van de omwonenden. Het advies van LNE legt op dit punt overigens niet op dat de concrete inplanting van de lichtmasten moet worden bepaald. Dit zal worden beoordeeld in het kader van de stedenbouwkundige vergunning, waarbij rekening zal moeten worden gehouden met de privacy van de omwonenden en de goede ruimtelijke ordening. Wat betreft de mobiliteit wijst de tweede verwerende partij op het in de screeningsnota geraamde minimum en maximum. Verder voert ze aan dat de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften, waarin het aantal parkeerplaatsen wordt geraamd op 142, geen bindend karakter heeft. De opmerking wat betreft "kleinere parkeerzones" in de derde bestreden beslissing is slechts een "algemene suggestie". Overigens werden de parkeermogelijkheden ten opzichte van het voorgenomen plan ingeperkt aangezien de zone voor speelweide, en de mogelijkheid om aldaar te parkeren, uit het gemeentelijk RUP werd geschrapt. Dienaangaande verwijst de tweede verwerende partij naar haar uiteenzetting bij het eerste middel.

30. De derde verwerende partij sluit zich wat het tweede middel betreft aan bij de overige verwerende partijen.

Beoordeling

31. Zoals reeds werd gesteld bij de beoordeling van het eerste middel onder randnummer 24, kan uit de opmerking van het departement LNE in verband met het belang van een juiste plaatsing van de verlichting rond de terreinen op het eerste gezicht niet afgeleid worden dat "(d)e plaatsing van de

lichtmasten (…) met andere woorden essentieel (was) voor LNE om te concluderen dat geen sprake is van onaanvaardbare milieueffecten".

Verder is in de stedenbouwkundige voorschriften van de "Zone voor sport en spel" dienaangaande het volgende opgenomen:

> "Het plaatsen van verlichting is overal in de zone toegelaten in functie van de veiligheid en het gebruik van de zone. Bij de inplanting en de keuze van de verlichtingselementen (lichtsterkte en straalrichting) dient er rekening gehouden te worden met de privacy van de omwonenden".

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel lijkt dan ook op dit punt niet aangetoond.

32. De parkeerbehoefte wordt in de screeningsnota geraamd op minimaal 76 parkeerplaatsen en maximaal 158 parkeerplaatsen. Bij de beoordeling van het eerste middel werd reeds vastgesteld dat het ontwerpplan op basis waarvan de screeningsnota is opgemaakt, uitging van een permanente parking van 110 parkeerplaatsen en een "periodieke" en "niet-dagelijkse" mogelijkheid tot parkeren in de "Zone voor speelweide". In het definitief vastgestelde gemeentelijk RUP is in de toelichting sprake van een capaciteit van maximaal 142 parkeerplaatsen en is de "Zone voor speelweide" geschrapt. Er valt niet in te zien in welke zin te dezen sprake is van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Anders dan de verzoekster voorhoudt, lijkt uit de screeningsnota niet te kunnen worden opgemaakt dat -wat de parkeerproblematiek betreft- "meerdere essentiële voorwaarden (werden) gesteld aan de stedenbouwkundige voorschriften, om te vermijden dat zich onaanvaardbare/significante milieueffecten zouden voordoen". Meer zelfs, in de derde bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk het volgende overwogen:

> "(…)
> In de Nota betreffende de behandeling van de adviezen i.k.v. het onderzoek tot (milieu)effectrapportage heeft u de ingediende adviezen van diverse administraties (i.k.v. het verzoek tot raadpleging) (…) voldoende verwerkt.
> De uitgebrachte adviezen bevatten geen elementen die ertoe strekken te kunnen concluderen dat het uitgevoerde onderzoek naar de aanzienlijkheid van de milieugevolgen onvolledig of onjuist zou zijn.

> Wel bevatten de adviezen diverse voorstellen hoe het plan te verbeteren is. Zo zijn er in deelRUP Elshout, naast het grachtenstelsel, nog andere waardevolle landschappelijke elementen waarmee rekening kan worden gehouden. Ook kunnen kleinere parkeerzones overwogen worden (algemene opmerking). Verder kan bij de verdere uitwerking van het RUP nog onderzocht worden of bepaalde voorzieningen voor de niet-georganiseerde sporter (bv. een loopparcours en polyvalente speelvelden) in het plan bijkomend geïntegreerd kunnen worden.
>
> Gezien het bovenvermelde kunnen wij concluderen dat het voorgenomen plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is".

Voor wat betreft de "suggestie" om kleinere parkeerzones te voorzien, dient op het eerste gezicht met de verwerende partijen te worden vastgesteld dat de parkeerzone werd verkleind door de "Zone voor speelweide" te schrappen.

Gelet op het voorgaande, is er prima facie geen sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

33. Het tweede middel is niet ernstig.

3. Derde middel

Standpunt van de partijen

34. De verzoekster leidt een derde middel af uit de schending van artikel 2.1.2, §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), alsook van artikel 2.3 van de bindende bepalingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (hierna: RSV) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

In de toelichting bij het middel doet de verzoekster in essentie gelden dat het bestreden gemeentelijk RUP voorziet in een afname van herbevestigd agrarisch gebied van 3ha 93a. Deze afname strookt niet met de bindende bepalingen van het RSV, meer bepaald met artikel 2.3. Hierdoor schenden de eerste en de tweede bestreden beslissing artikel 2.1.2, §1 VCRO.

35. De eerste verwerende partij merkt op dat de Vlaamse regering voor de betrokken omgeving nog niet is overgegaan tot de afbakening van de agrarische gebieden in gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Wel is de Vlaamse regering reeds overgegaan tot de zogenaamde "beleidsmatige herbevestiging" van bepaalde agrarische gebieden, maar dit is slechts een beleidsmatige voorbereiding van een latere beslissing tot afbakening.

36. De tweede verwerende partij stelt dat de Vlaamse regering door middel van de afbakening haar beleidsvisie weergeeft over de gemeentelijke provinciale en gewestelijke planningsinitiatieven die in de herbevestigde agrarische gebieden mogelijk zijn. Deze beleidsvisie is echter niet bindend voor provincies of gemeenten, laat staan dat zij eraan in de weg zou staan dat een gemeente een ruimtelijk uitvoeringsplan opstelt en hierbij een bestemming herbevestigd agrarisch gebied vervangt door een andere bestemming. Ze wijst verder op artikel 7.4.5 VCRO en stelt dat de herbevestiging van de agrarische gebieden in het kader van het RSV geen afbreuk kan doen aan de decretale bevoegdheid van de gemeente om ruimtelijke uitvoeringsplannen op te stellen op haar grondgebied.

37. De derde verwerende partij sluit zich aan bij de argumentatie van de overige verwerende partijen.

Beoordeling

38. De verzoekster acht de volgende bepaling uit de bindende bepalingen in verband met het buitengebied van het RSV geschonden:

> "2. Afbakening van de gebieden van de natuurlijke en de agrarische structuur
> (…)
> 2.3 Agrarisch gebied
> De oppervlakte van de bestemmingscategorie "landbouw" zal 750.000 ha bedragen, bestemd voor de beroepslandbouw".

Blijkens de richtinggevende bepalingen worden de gebieden van de agrarische structuur, in functie van haar economische behoeften, op Vlaams niveau afgebakend in gewestelijke uitvoeringsinstrumenten- en plannen.

39. Artikel 2.1.2, §6 VCRO luidt als volgt:

> "§ 6. Na de vaststelling van een ruimtelijk structuurplan neemt de overheid die het structuurplan heeft vastgesteld de nodige maatregelen om de ruimtelijke uitvoeringsplannen in kwestie in overeenstemming te brengen met het ruimtelijk structuurplan".

40. Het wordt door geen van de betrokken partijen betwist dat het plangebied gelegen is in herbevestigd agrarisch gebied.

De verzoekster beperkt zich er in haar middel toe op algemene wijze te stellen dat er "een verlies van agrarisch gebied binnen herbevestigd agrarisch gebied (zal) optreden van 3ha 93a" en dat "(d)eze afname (niet) strookt (…) met de bindende bepalingen van het RSV" waardoor "de eerste en tweede bestreden beslissing artikel 2.1.2., § 1 VCRO (schenden)".

41. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat bij het vaststellen van bestemmingen in ruimtelijke uitvoeringsplannen de overheid er niet toe gehouden is de op dat ogenblik bestaande toestand in het plan te bevestigen en te bekrachtigen. De plannen zijn namelijk toekomstgericht en kunnen stedenbouwkundige voorschriften vastleggen die afwijken van de bestaande toestand.

Zoals blijkt uit het door de tweede verwerende partij aangehaalde artikel 7.4.5 VCRO en ook is bevestigd tijdens de parlementaire bespreking (Parl.St. Vl.Parl. 1998-1999, nr. 1332/1, 81 en nr. 1332/8, 8-10) kan een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan het bestaande gewestplan vervangen.

42. De omzendbrief RO/2010/01, zijnde het beleidsdocument waarin de Vlaamse regering haar beleidsvisie uiteenzet over de gemeentelijke, provinciale en gewestelijke planningsinitiatieven die in de herbevestigde agrarische gebieden mogelijk zijn, stelt het volgende:

“4. Bestemmingswijzigingen op gemeentelijk en provinciaal niveau in beperkte mate mogelijk, na grondige afweging

De Vlaamse overheid zal gemeentelijke en provinciale initiatieven die een planologische aanpassing van de beleidsmatig herbevestigde agrarische gebieden inhouden voldoende terughoudend beoordelen.

Als algemeen uitgangspunt geldt dat de overheid die een planningsinitiatief neemt om de bestemming van een herbevestigd agrarisch gebied te wijzigen in de mate van het mogelijke en bij voorkeur binnen hetzelfde planningsinitiatief, de nodige acties opneemt om het planologisch evenwicht te herstellen. Prioriteit gaat daarbij naar acties om zonevreemde landbouw zone-eigen te maken (waarbij niet-agrarische bestemmingen in landbouwgebruik herbestemd worden naar agrarisch gebied), verder ‘planologische ruil’ genoemd. Afwijken van dat algemeen uitgangspunt kan enkel mits uitdrukkelijke en grondige motivatie door de initiatiefnemer (bv. omdat het praktisch onmogelijk is een geschikt ruilgebied voor te stellen, omdat mogelijke ruilgronden reeds belast zijn met uitbatingsbeperkingen tengevolge maatregelen inzake natuurbeheer of omdat het om een plan gaat dat enkel gericht is op het zone-eigen maken van een bestaande vergunde zonevreemde toestand...).

Gemeentelijke of provinciale opties zullen steeds getoetst worden aan de ruimtelijke doelstellingen voor de op Vlaams niveau herbevestigde agrarische gebieden. Een degelijk onderbouwde verantwoording of motivering in die zin zal bijgevolg steeds een wezenlijk deel uit moeten maken van de (toelichting bij) deze gemeentelijke en provinciale plannen. In haar advisering zullen de betrokken Vlaamse administraties beoordelen in hoeverre de verantwoording die betrokken gemeente of provincie geeft afdoende is.

Elementen die in deze verantwoording minstens aan bod moeten komen zijn:

(…)

Voor volgende gemeentelijke en provinciale planningsinitiatieven is er principieel de beleidsmarge om - na grondige afweging - eventueel bestemmingswijzigingen door te voeren in herbevestigd agrarisch gebied:

(…)

■ Gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Gemeenten die reeds een goedgekeurd gemeentelijk ruimtelijk structuurplan hebben, kunnen gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen opmaken in uitvoering van de richtinggevende of bindende bepalingen van dat gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voor o.a. agrarische bedrijvenzones van lokaal belang, differentiatie van het agrarische gebied in functie van de bebouwingsmogelijkheden, natuur- en landschapselementen van lokaal niveau, natuur in de bebouwde omgeving, wonen, werken, openbaar nut, toerisme en recreatie op lokaal niveau, lokale wegen of gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen in uitvoering van goedgekeurde planologische attesten.

Ook hier geldt steeds het uitgangspunt van het herstel van het planologisch evenwicht en van een degelijk onderbouwde motivering. Indien in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan voor een planningsinitiatief verschillende locatiealternatieven opgenomen zijn en de Vlaamse Regering voor één of meerdere van deze locaties de agrarische

bestemming nadien heeft herbevestigd, moet de gemeente de beslissing van de Vlaamse Regering volgen en komen deze locatiealternatieven niet meer in aanmerking voor het betrokken planningsinitiatief.
(…)".

43. In de toelichtingsnota bij het deelRUP 9 "Mollem" wordt ingegaan op de globale ruimtebalans agrarisch gebied:

"Globale ruimtebalans agrarisch gebied
Door de uitvoering van de deelRUP's zal er een verlies aan agrarisch gebied gelegen binnen herbevestigd agrarisch gebied optreden. Volgende tabel geeft een overzicht van deze afname samen met de toename aan agrarisch gebied niet gelegen binnen herbevestigd agrarisch gebied. De balans hiervan resulteert in een absolute afname van 3ha 93a aan agrarisch gebied. In praktijk kent de grootste oppervlakte van deze gebieden echter sinds meerdere decennia een effectief recreatief gebruik en geen agrarisch grondgebruik. Het gaat hier dus niet om reëel verlies aan landbouwgebied.
(…)
Wat betreft de compensatie aan het verlies van agrarisch gebied moet er ook aandacht besteed worden aan het ruimtelijk structuurplan voor de gemeente Asse. In dit structuurplan worden een aantal gebieden met woonbestemmingen toegevoegd aan de gebieden met open ruimtebestemming en worden een aantal agrarische gebieden omgevormd tot gebieden met woonbestemming. Wanneer de balans van deze twee wordt gemaakt resulteert dit in een omzetting van ongeveer 7ha van woonbestemming naar open ruimtebestemming.
Wanneer enkel wordt gekeken in de herbevestigde agrarische gebieden komt volgend beeld naar voren. 18ha 7a aan woonreservegebied wordt opgenomen in het herbevestigd agrarisch gebied en resulteert dus in een uitbreiding van het agrarisch gebied. Tegelijk wordt er 10ha 60a landbouwgebied gelegen in herbevestigd agrarisch gebied omgevormd tot woongebied. Dit resulteert in een balans van een toename van het agrarisch gebied met 8ha 53a. Dit compenseert ruimschoots de afnamen aan agrarisch gebied door de uitvoering van de RUP's Sport en recreatie".

Op het eerste gezicht brengt het bestreden gemeentelijk RUP geen met de bindende bepalingen van het RSV strijdige vermindering van het agrarisch gebied mee.

44. Het derde middel is niet ernstig.

45. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde

voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 oktober 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,

bijgestaan door

Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Greta Scheveneels **Roger Stevens**